eul_wid: cto-al

Ξενοφῶντος Σχόλια · Xenophon Scholia

Lives of Euripides

Βίοι Εὐριπίδου

Period: *Κλασική* Classical
Dialect: *Μικταὶ διάλεκτοι* Mixed Dialects
Domain: *Γραμματική* Grammar
Format: *Πεζός* Prose

1.1 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησάρχου καπήλου καὶ Κλειτοῦς 1. Γένος Εὐριπίδου καὶ βίρς] Excerpta scholasticis a. 1828 II. n. 2. Similia de Vita Euripidis in codici. de vita Euripidis excerpta edidit, bus aliis vel simpliciter βίος Εὐριπίδου qualia etiam in codice Havniensi vel Εὐριπίδου γένος vel γένος Εὐριπίδου 3549. (chartaceo seculi inscribuntur. “Nunc primum, quarti quintive decimi) reperiuntur, ni fallor, in lucem prodit quae O. D. Blochius in Friedemanni haec Euripidis Vita e bibliotheca et Seebodii Miscell. crit. Collegii Ambrosiani. quod Mediolani 1822. I. p. 394—396. edidit. Tribus est. Codicis nota est A. 104. aliis usus est Kirchhoffius, Vaticano Leguntur in eo primæ tres Euripidis 1345. (ex bibliotheca Fulvii tragoediae a recentiore manu Ursini) chartaceo, qui Oppianum satis mendose scriptae. Unde venerit continet cum tribus primis tragoediis in Ambrosianam bibliothecam, Euripidis; Palatino inter Vaticanos prima pagina declarat his n. 98., Urbinate 140. Quibus verbis: Hic codex optimae notae fuit uit ex libris ego, omissis quisquiliis, emptus Pisisa Gratia Maria Gratia V. ea tantum annotabo quae memorata Cl. nomine Ill. mi Card. Federici Borromaei morata digna sunt. In Havniensi Ambros. ac Bibliot. ae fundatoris nonnulla bis scripta sunt, quae ubi anno M. D. I. X. C. (1591.) Vita differunt siglis Havn. a. et Havn. Euripidis ex eodem fonte derivata b. designabo. Et hic quidem est, ex quo illam, quae in Aldina Havn. loco priore μνησαρ . . ., altero editione legitur, hausit Thomas μνησάρχου. In Vat. 1345. est μνησαρχίδου, Magister. Sed utraque nonnulla quae fortasse vera nominis sibi propria habet, quibus altera scriptura est habenda, si quid careat.” ELMSL. in Appendice Μνησαρχίδου nepotis nomini, quod ad Euripidis Bacchas p. 192. Est infra memoratur, tribuendum est. haec Vita ab grammatico scripta et Nam nepotes saepissime avorum antiquiore et doctiore quam reliqua nominibus appellatos fuisse constat. omnia de vita Euripidis excerpta per codices sparsa. Ea ipsa ib. Κλειτοῦς] κλυτοῦς Ambr. Nomen vel simili aliqua de vita Euripidis recte scriptum apud reliquos commentatione usus est vetus Diogenis biographos, Suidam s. v. Εὐριπίδης Laertii interpolator, ut mox et schol. Arist. Thesm. ad v. I. a dicetur. quo Euripides Κλειτοῦς υἱωνός dicitur 2. Μνησάρχου] μνηστάρχου Ambr. ad v. 910. quum υἱός dicendus ut infra μνησταρχίδης pro μνησαρχίδης. esset: nisi hic librarii error est. Notavit Elmsleius. Recte Κλειτοῦς nominis exempla alia attuli scriptum in cod. Vindob. 119. ex in Thesauro vol 4. p. 1614. quo E. Zimmermannus Diariis λαχανοπώλιδος, Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐπὶ

Καλλιάδου ἄρχοντος κατὰ τὴν οέ ὀλυμπιάδα, ὅτε ἐναυμάχησαν τοῖς Πέρσαις οἱ Ἕλληνες. ἤσκησε δὲ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησμὸν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικήσει. καί φασιν αὐτὸν Ἀθήνησι νικῆσαι. ἀναγνοὺς δὲ ἐπὶ τραγῳδίαν ἐτράπη, καὶ πολλοὺς προσεξεῦρε λόγους, φυσιολογίας, ῥητορείας, ἀναγνωρισμοὺς, ὡς δὴ ἀκουστὴς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου καὶ Σωκράτους ἑταῖρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμπεποιηκέναι τινὰ, ὥς φησι Τηλεκλείδης Μνησίλοχός ἐστ᾽ ἐκεῖνος, ὃς φρύγει τι δρᾶμα καινὸν Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν᾽ ὑποτίθησιν. 1. λαχανοπώλιδος] λαχανοπωλητρίας in Thesauro vol. 1. part. 2. 9. 319. dixit Arist. Thesm. 387. omisso collatis Io. Malalae exemplis 9. 92 Κλειτοῦς nomine. Eodem redit 12. ἔμεινεν ὁ Πάρις ἀνατρεφόμενος καὶ quod σκάνδικας vendidisse dicitur, ἐν αὐτῷ διάγων καὶ ἀναγινώσκων. ad quod alludit Arist. Ach. 478. p. 352, 9. ἀνεγίνωσκεν ἔσω εἰς τὸ παλάτιον. Eq. 19. ubi videndae scholiastarum p. 383, 6. ἐν Κωνσταντινουπόλει annotationes. ἀνατραφεὶς καὶ ἀναγνούς. quibus ib. Σαλαμῖνι] Phlyensium demo in Praefat. ad Xenophontis Memor. adscribitur apud Photium (ex eoque ed. Oxon. addidit glossam Hesychii apud Suidam) p. 651, 21. Φλυεία παραμείνας (codex παραμήνας): (Φλυεῖς vel forma Attica Φλυῆς παραναγνούς. Non intellexit scribere debebat): δῆμος τῆς Κεκροπίδος. Thomas M. qui in Vita Euripidis ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης infra p. 11, 16. aliud quid substituit, ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής. ἀγχίνους δὲ ὢν, εἴπερ τις, καὶ τῷ πονεῖν ib. Καλλιάδου] καλλίου Ambr. in ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς εἰς τραγῳδίαν ἐτράπη. qua scriptura codices omnes qui 6. προσεξεῦρε] προεξεῦρε Ambr. excerpta de Vita Euripidis continent ib. λόγους—ὡς δὴ om. Vind. In consentire videntur. Correctum Havn. est προλόγους καὶ φυσιολογίας ex aliorum scriptorum locis, . . . ῥητορείας γενόμενος. In λόγους ab Clintono indicatis Fast. cum Ambr. consentit Vat. 1345. Hell. vol. 2. p. 28. Nauckius conjecit πολλὰ προσεξεῦρε, 2. οέ] ἑβδομηκοστοπέμπτην Ambr. προλόγους—. Anni notam omittunt Vindob. 7. δὴ om. Vaticani tres. Havn. a.: in Havn. b. corrupte 8. Πρωταγόρου] πρωταγόρα Vat. Urb. κατὰ τὴν εἰκοστὴν ὀλυμπιάδα. ib. ἑταῖρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ] ἑταῖρος 3. μὲν om. Havn., proximum δὲ δοκεῖ αὐτῷ Ambr. Correxi ex αὐτοῦ om. idem et Vind. Vind. Havn. 4. αὐτοῦ om. Vind. Havn. 9. ὁ φιλόσοφος om. Vind. Havn. ib. στεφανηφόρους] νικηφόρους Vind. ib. καὶ Μνησίλοχος ex sequentibus Havn. irrepsisse videbatur Elmsleio. 5. ἀναγνοὺς] ἀναγινώσκειν a Byzantinis 10. ὡς φησι—Τιμοκράτην Ἀργεῖον dicuntur qui literis operam omissa in Vind. et Havn. dant: de quo dixit L. Dindorfius 11. Μνησίλοχος—ὑποτίθησιν] Sic οἱ δὲ τὰ μέλη φασὶ Κηφισοφῶντα ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δείκνυσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις· γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος, γεννηθῆναι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἑλλάνικον ἐν ᾗ ἐνίκων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες, ἄρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι correxi quod in Ambr. est μνησίλοχος σεμνὴ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα; | Β. ἔξεστι δὲ ἐκεῖνος φρυγικόντι δρᾶμα καινὸν γάρ μοι· Σωκράτης γὰρ αἴτιος.” εὐριπίδῃ καὶ σωκράτης ὑποτίθησιν (εὐριπίδου Videntur autem omnia illa “ἐδόκει καὶ σωκράτου τὰ φρύγανα δὲ συμποιεῖν—τὰς σοφάς,” quae loco ὑποτΐθησιν Vat. 1345.) Comparanda parum apto illata sunt, non Diogenis cum his quae apud Diog. esse, sed interpolatoris, qui L. in initio ViIae Socratis leguntur ea margini adscripsit, ex Vita Euripidis 2, 18. Σωκράτης Σωφρονίσκου μὲν ἦν sumta, qua integriore usus υἱὸς λιθουργοῦ καὶ Φαιναρέτης μαίας, ὡς est quam nunc in codice Ambrosiano καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν, Ἀθηναῖος, legitur. De quo monuit L. τῶν δήμων Ἀλωπεκῆθεν. ἐδόκει Dindorfius in Praefat. ad Xenoph. δὲ συμποιεῖν Εὐρικίδῃ. ὅθεν Μνησίλοχος Memor. p. xix. ed. Oxon. Lemma οὕτω φησὶ “Φρύγες ἐστὶ καινὸν δρᾶμα Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ex § 20. huc τοῦτ᾽ Εὐριπίδου, ᾧ καὶ Σωκράτης τὰ illatum esse conjecit Roeperus in φρύγανα ὑποτίθησι.” καὶ πάλιν “Εὐριπίδης

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Schneidewini Philologo vol. 3. p. σωκρατογόμφους.” καὶ Καλλίας 51. Πεδήταις “ἤδη σὺ σεμνὴ καταφρονεῖς 1. οἱ δὲ τὰ μέλη—] Hic incipit (καὶ φρονεῖς Menagius) οὕτω μέγα. codex Paris. bibliothecae S. Genovevae, ἔξεστι γάρ μοι· Σωκράτης γὰρ αἴτιος.” ex quo haec edidit I. P. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις “Εὐριπίδης δ’ ὁ Rossignolius in Journal des Savans τὰς τραγῳδίας ποιῶν τὰς περιλαλούσας 1832. p. 240—1244. οὗτός ἐστι τὰς σοφάς.” ἀκούσας δὲ ib. φασὶ Κηφισοφῶντα] φασὶν ἱοφῶντα Ἀναξαγόρου etc. Quorum media Ambr. Correxit Welckerus ego ad Arisoph. Fragmenta p. in Museo Rhen. (a. 1833.) vol. 1. 511. ed. Oxon. sic esse in ordinem p. 300. collatis quae infra ex codice redigenda ostendi, collata Vita Euripidis, Paris. sumta leguntur, ubi nomen ἔθεν Τηλεκλείδης (in Ἡσιόδων in σιοφῶντα est corruptum. fabula, ut videtur, in qua alium 2. αὐτὸν] τινὲς τὸν εὐριπίδην Urb. quoque poetam tragicum, Philoclem, et omisso τινὲς Vind. Havn. exagitatum fuisse cognovimus ib. γενέσθαι] γεγονέναι iidem tres ex scholio lacero libri Ravennatis codices. ad Arist. Thesm. 168.) “Μνησίλαχός ib. πινάκια] πίνακα Vind. πινάκιον ἐστ’ ἐκεῖνος, ὃς φρύγει τι δρᾶμα Havn. καινὸν | Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ 3. γενέσθαι—Ἕλληνες om. Vind. φρύγαν’ ὑποτίθησι.” καὶ πάλιν “Εὐριπίδης Havn. Multo plura (καὶ δείκνυσθαι δ’ ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν |τὰς —ἐσχηκέναι, γυναῖκα) om. Urb. σωκρατογόμφους οὗτός ἐστι, τὰς σοφάς.” 4. καὶ Ἑλλάνικον (ἐλλανικὸν Ambr.) καὶ Καλλίας Πεδήταις (in qua comoedia ex margine illata esse conjecit Callias plures tragicos in scenam Welckerus. nam produxisse videtur: v. schol. 5. ἀγωνίζεσθαι] ἀγωνίσασθαι Vat. Arist. Av. 31. 151.) “Α. τί δὴ σὺ γενόμενον ἐτῶν κζ. μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενίᾳ ἐτιμήθη καὶ ἀτελείᾳ. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γενόμενος διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δρᾶμα ὁμωνύμως ἔγραψε, καὶ μάλα ἔπραττε παῤ αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θρέψαι καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοὺς ἐσχηκέναι, γυναῖκα δὲ γῆμαι πρώτην Μελιτὼ, δευτέραν δὲ Χοιρίλην. καὶ υἱοὺς κατέλιπε τρεῖς, Μνησαρχίδην πρεσβύτερον, ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μνησίλοχον, ὑποκριτὴν, νεώτερον δὲ. Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς ἔνια δράματα. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ ὀλυμπιάδα πά΄ἔτει ά, πρῶτον δὲ ἐδίδαξε τὰς Πελιάδας, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ’ ἦν αὐτῷ δράματα ϟβ́, σώζεται δὲ οή. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης, Ῥαδάμανθυς, Πειρίθους. ἐτελεύτησε δὲ, ὥς φησι Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ ό ἔτη γεγονὼς, ὡς δὲ Ἐρατοσθένης, οέ, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἐτάφη. κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐν 1. κζ́] εἰκοσιὲξ Ambr. πέντε καὶ Probabilius πρεσβύτατον Kirchhoffius, εἴκοσι infra ap. Thomam M. ut νεώτατον pro νεώτερον Nauckius. ib. μετέστη—διοικήσεων ἐγένετο om. 8. ὃς ἐδίδαξε] οἳ ἐδίδαξαν Vind. Vind. Havn. ib. Μαγνησί. Elmsl. μαγνησίῳ Havn. et Pal. 9. ἤρξατο —-ἐγένετο om. Vind. Ambr. ib. προξενίᾳ Elmsl. προξένῳ Ambr. Havn. Pal. Urb. Paris. Vat. 10. κατὰ om. Ambr. Vat.: habet 2. ἀτελείᾳ] ἀτελίᾳ Ambr. Par. ib. δὲ om. Vat. ib. ἔτει ά huc transposuit Elmsl.: ib. Μακεδονίαν] μακεδόνα Vat. in Ambr. post πελειάδας (nam sic 3. μάλα] Neque εὖ, λαμπρῶς vel codex: πλειάδας Paris.). Πελιάδας simile quid excidit, quod opinabatur est in Vat. Elmsleius, neque μάλα in μεγάλα 11. αὐτῷ] αὐτοῦ Havn. In Pal. mutandum, quod aliis placuit. est τὰ . . αὐ . . δράματα πάντα ἐνενήκοντα 6. γυναῖκα] γυναῖκας Havn. καὶ ὀκτὼ ὡς φανερόν. ib. πρώτην—δευτέραν] πρῶτον—δεύτερον ib. σώζεται—Πειρίθους om. Urb. Havn. 12. οή] οκ Vind. οζ Suidas. ib. δευτέραν δὲ] δὲ om. Havn. Urb. ib. τούτων] καὶ τούτων Pal. Havn. ib. Χοιρίλην] χοιρίλλην Havn. χοιρίλλαν ib. νοθεύεται] νοθεύονται Vat. Vind. χοιρίλλου Urb. χοιρίνην ib. Τέννης—Πειρίθους om. Pal. Vind. Vat. Χοιρίνη ap. schol. Arist. Havn. Thesm. init. et alibi. Videnda de ib. Τέννης Elmsl. γέννης Ambr. et hoc nomine quae ex Philochoro Par. attulit schol. Hecubae v. 1. 13. ὥς om. Ambr.: habent reliqui. 7. Μνησαρχίδην] μνησταρχίδην Ambr. ib. ό] ἑβδομήκοντα Ambr. Correctum ex aliis. 14. καὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἐτάφη] καὶ ib. πρεσβύτερον] μὲν πρεσβύτερον ἐτάφη ἐν μακεδονίᾳ Vat. Pal. Urb. Vind. Havn. μὲν πρῶτον Vat.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Par. ἐτάφη δὲ ἐν μακεδονίᾳ Havn. Ἀθήνησιν ἐγένετο, καὶ ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιήσαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιοῦ· μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ᾽ Εὐριπίδου, ὀστέα δ᾽ ἴσχει γῆ Μακεδών· τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου. πατρὶς δ᾽ Ἑλάδος Ἑλλὰς, Ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ Μούσας τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

1.2 Φασὶ δὲ καὶ κεραυνωθῆναι ἀμφότερα μνημεῖα. λέγουσι δὲ καὶ Σοφοκλέα, ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησε, αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῷ προελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἀστεφανώτους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ δακρῦσαι τὸν δῆμον. ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κώμη ἐστὶ καλουμένη Θρακῶν διὰ τό ποτε κατῳκηκέναι ἐνταῦθα Θρᾷκας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχελάου Μολοττικὴ 1. ἐπίγραμμα] δὲ add. Vat. fuit priore ex cod. Paris. edidit ib. ἐπεγέγραπτο Par. γέγραπτο Rossignolius. Est etiam in Havn. Ambr. Vat. αὐτῶ ἐπιγέγραπται Vind. et Vat. 1345. In Vat. titulus περὶ Havn. Urb. Epigramma Θουκυδίδου τῆς τελευτῆς εὐριπίδου. nomine inscriptum legitur Anth. 8. φαιῷ] ἤτοι πορφυρῷ scholion in Pal. 7, 45. inepte illata forma Dorica marg. habet Vat., in textu Par. μνᾶμα. 10. προαγῶνι] προγῶνι Vat. ἀγῶνι 4. Μακεδὼν] μακεδόνων libri. Correctum Rossignolius. ex Anthol. ib. ἐτελεύτησε—] Hic usque ad κυνὸς ib. τῇ γὰρ δέξατο] περ (vel ἧπερ) δίκη p. 6, 14. in Havn. praemissa ἐδέξατο Ambr. et, nisi quod δέξατο, quae supra p. 1.—2, 3. leguntur Pal. Vind. ἥπερ δέξατο Urb. Havn. εὐριπίδης υἱὸς μὲν ἐγένετο—τοῖς πέρσαις ᾗ πούπερ δέξατο Par. Vat. Correctum οἱ ἕλληνες verbis leviter mutatis. Sic ex Anthol. ubi ἢ (ᾗ editores) etiam codex Venetus 515. et Vat. γὰρ δέξατο, quod τῇ—scribendum 1363. apud Kirchhoffium. In Urb. esse monuit Meinekius. haec leguntur post ἀναθεῖναι p. ib. τέρμα βίου Vind. Havn. Anthol. 9, 4. τὸ τέρμα τοῦ βίου Ambr. et, ib. τὸν τρόπον τοῦτον] τοιουτοτρόπως omisso τὸ, Vat. Par. Havn. Ven. 515. et Vat. 1363. In 5. πατρὶς Vind. et Anth. πατέρες Urb. est φασὶ δὲ τοῦτον τελευτῆσαι Ambr. πάτρη Par. πάτη Vat. πάτρα τὸν τρόπον τὸν εὐριπίδην. Havn. 11. ἐστὶ] δέ ἐστι Havn. Vat. 1363. ib. Ἑλλὰς om. Ambr. Vind. Havn. ib. Θρᾳκῶν] θράκις Havn. b. (i. e. Urb. Θρᾷκις, ut Rossignolius conjecerat). ib. πλεῖστα δὲ Μούσας (Μούσαις Βορμίσκον memorat Steph. Byz. Antb.) τέρψας] πολλὰ δὲ γράψας μούσαις Βορμίσκος· χωρίον Μακεδονίας, ἐν ᾧ κυνοσπάρακτος Par. Vat. νοσπάρακτος γέγονεν Εὐριπίδης. 6. πολλῶν] πλείστων Par. ib. ποτε om. Havn. ib. ἔχει] ἔχειν Ambr. qui hic desinit, 12. ἐνταῦθα Vat. ἐν ταύτῃ Par. Reliquam hujus Vitae partem, αὐτόθι Havn. Ven. 515. Vat. 1363. ab alio adjectam grammatico, ib. ἐν ταύτῃ ποτὲ] εἰς ταύτην ποτὲ qui tempore et doctrina inferior Urb. κύων ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα. ταύτην Θρᾷκες, ὡς ἔθος, θύσαντες ἔφαγον. καὶ δὴ ὁ Ἀρχέλαος ἐζημίωσεν αὐτοὺς ταλάντῳ. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδεήθησαν ἀπολύσεως τυχεῖν, δεηθέντος τοῦ βασιλέως. χρόνῳ δὲ ὕστερον Εὐριπίδου ἐν ἄλσει τινὶ πρὸ τῆς πόλεως ἠρεμοῦντος, Ἀρχελάου δὲ ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξελθόντος, τῶν σκυλάκων ἀπολυθέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ περιτυχόντων Εὐριπίδῃ, διεσπαράχθη καταβρωθεὶς ὁ ποιητής. ἦσαν δὲ ἔκγονοι οἱ σκύλακες τῆς ὑπὸ Θρᾳκῶν ἀναιρεθείσης κυνὸς, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι, κυνὸς δίκη. ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ ποιημάτων δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην. εἶχεν οἰκογενὲς μειράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα. πρὸς τοῦτον ἐφώρασε τὴν οἰκείαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτροπεν ἁμαρτάνειν· ἐπεὶ δ᾽ οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε, σὺ δὴ συνέζης ὡς τὰ πόλλ᾽ Εὐριπίδῃ 1. κύων] αὐτόμολος κύων Urb. αὐτόμολος ib. Εὐριπίδῃ] εὐριπίδου Ven. 515. ἡ κύων Ven. 515. Vat. 1363. ib. ταύτην] δὲ addit Havn. Ven. 7. διεσπαράχθη] διεταράχθη Vat. 515. Vat. 1363. ἐσπαράχθη Havn. Urb. Ven. 515. 2. ἐζημίωσεν αὐτοὺς ταλάντῳ Vat. Vat. 1363. Par. ἐζημίωσεν αὖτοὺς ταλάντου Havn. ib. ὁ ποιητής om. Urb., sed addit ἐζημίωσεν αὐτοῖς τάλαντον Vat. 1363. καὶ ἀπέθανεν. ζημίαν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ταλάντου Urb. ib. ἔκγονοι om. Havn. Ven. 515. Vt. 1363. 3. εἶχον] δοῦναι addit Ven. 515. 8. ἡ

om. iidem et Urb. ib. Εὐριπίδου—ἀπολύσεως] εὐριπίδου ib. ἐστὶ] ἐπὶ Havn. Par. ἔτι Rossignolius. (εὐριπίδην Havn.) ἐδεήθησαν τυχεῖν ἀπολύσεως Havn. Urb. Ven. 515. ib. παρὰ τοῖς Μ.] ἐν μ. Urb. τοῖς Vt. 1363. μ. Havn. Ven. 515, Vat. 1363. ib. δεηθέντος] δεηθέντα Havn. 10. Κηφισοφῶντα] κισιφῶντα P. hic 4. Εὐριπίδου—ἠρεμοῦντος Par. εὐριπίδης— et infra κισιφῶντος et κισιφῶν. ἠρέμει ceteri. 14. Ἀριστοφάνης] In Gerytade 5. κυνηγέσιον] τὸ κυνηγέσιον Urb. fabula, ut videtur: de quo dixi ad Vat. 1363. κυνηγεσίου Havn. Fragm. p. 594. ib. ἐξελθόντος] ἐλθόντος Havn. Ven. 15. μελάντατε] ταλάντατε Seidlerus, 515. Var. 1363. parum probabiliter, ostendi ib. τῶν] καὶ τῶν Urb. l. c. p. 595. 6. ἀπολυθέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ 16. δὴ συνέζης] δὲ συνέζης Par. Illud om. Havn. Urb. Ven. 515. Vat. malui quam δὲ ξυνέζης. ib. ὡς Fixius pro εἰς. ib. περιτυχόντων] ἐπιτυχόντων Havn. ib. Εὐριπίδῃ Rossignolius pro εὐριπίδου. Ven. 515. Vat. 1363. καὶ συνεποίεις ὡς φησὶ καὶ τὴν μελῳδίαν. λέγουσι δὲ καὶ ὅτι αἱ γυναῖκες διὰ τοὺς ψόγους, οὓς ἐποίει εἰς αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς θεσμοφορίοις ἐπέστησαν αὐτῷ βουλόμεναι ἀνελεῖν, ἐφείσαντο δ’ αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτὰς κακῶς ἐρεῖν. ἐν γοῦν τῇ Μελανίππῃ περὶ αὐτῶν τάδε φησὶ μάτην ἄῤ ἐς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει κενὸν τόξευμα καὶ κακῶς λέγει· αἱ δ’ εἴσ’ ἀμείνους ἀρσένων. ἐγὼ λέγω καὶ τὰ ἑξῆς. οὕτω δ’ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν ὡς τολμῆσαι περὶ αὐτοῦ θανόντος εἰπεῖν εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες ὥς φασίν τινες, ἀπηγξάμην ἂν, ὥστ’ἰδεῖν Εὐριπίδην.

2.1 Φασὶ δ’ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπήλαιον κατασκευάσαντα ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖσε διημερεύειν φεύγοντα τὸν ὄχλον· ὅθεν καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείστας τῶν ὁμοιώσεων. σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννους καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνετο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν αἰτιᾶται, “στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν Εὐριπίδης.” λέγουσι δὲ αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι πρῶτον δρᾶμα τὸν Ἱππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν ἐθριάμβευε τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ γήμαντος αὐτὴν “σωφρονεῖ παῤ ἐμοί, “δύστηνος εἶ” ἔφη “εἰ γυναῖκα δοκεῖς παῤ ᾧ μὲν αὐτὴν σωφρονεῖν, παῤ ᾧ δὲ μή·” ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὑρὼν ἀκολαστοτέραν προχειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρασύνετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτεῖναι εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν γράφων διετέλει. διαβάλλεται δὲ ὑπὸ φθόνου ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα αὐτῷ τὰς τραγῳδίας. λέγει δὲ καὶ Ἕρμιππος Διονύσιον τὸν Σικελίας 2. Haec usque ad finem hujus 7. λέγουσι] φασὶ Urb. excerpti sunt in Vind. et Havn. 8. Χοιρίλην] χοιρίλλην Havn. χοιρίλλην φασὶ δ’ αὐτὸν usque ad στόμα (p. 9, Vind. χοιρίλλου Urb. 8.) om. Vat. et Par. ib. πρῶτον (πρώτων Havn.) δρᾶμα] ib. Φασὶ] Conf. Philochorus ap. τὸ δρᾶμα πρὸς Vind. In Urb. γράψαι Gellium 15, 20. πρότερον τὸ δρᾶμα τὸν ἱππόλυτον. Urb. ib. κατασκευάσαντα] ἀνασκευάσαντα Recte habet πρῶτον, cui respondet Vind. ἔπειτα δέ. 3. ἐκεῖσε διημερεύειν φεύγοντα] ἐκεῖ 9. ἐθριάμβευε] ἐθριάβευε Havn. διημερεύοντα φεύγειν Urb. ἐθριαβεύει Urb. θριαμβεύει Vind. 4. τὰς πλείστας] τοὺς (voluit τὰς, 10. αὐτὴν om. Vind. ut Urb.) πλείους Havn. ib. ἀποπέμψασθαι] ἀποπέμπεσθαι 5. δὲ καὶ] δὲ ἢ Havn. Vind. ib. ἐφαίνετο] κατεφαίνετο Urb. ib. λέγοντος—διετέλει om. Urb. ib. μισογύνης om. Urb. In ἰσογροίης 11. σωφρονεῖ] σωφρονεῖν Vind. corruptum in Havn. Havn. Ficta autem haec ex Eurip. 6. Ἀριστοφάνης] Immo Alexander El. 923. ut vidit Nauckius, ubi Aetolus, cujus versum integrum legitur, δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν (ὁ δ’ Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαιοῦ φρονεῖν ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παῤ οἷ στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν) cum δ’ ἔχειν. duobus versibus proximis servavit 16. συμποιοῦντα] συμπονοῦντα Havn. Gellius 15, 20: de quibus dixit 17. λέγει —τὸν] λέγουσι δὲ καὶ ἕρμιππον Meinekius in Anal. Alex. p. 247. τὸν Vind. Urb. ib. αὐτὸν om.

Havn. τύραννον μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Εὐριπίδου τάλαντον τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ πέμψαντα λαβεῖν τὸ ψαλτήριον καὶ τὴν δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδόντα κελεῦσαι τοὺς φέροντας ἐν τῷ Μουσῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι, ἐπιγράψαντα τοῖς αὐτοῦ Εὐριπίδου ὀνόμασιν. διὸ καὶ ξενοφιλώτατον κεκλῆσθαί φησι διὰ τὸ μάλιστα ὑπὸ ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ γὰρ Ἀθηναίων ἐφθονεῖτο. μειρακίου δέ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα δυσῶδες ἔχειν ὑπὸ φθόνου αὐτὸν εἰπόντος "εὐφήμει" ἔφη "μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα." ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίαν τοιάνδε. εἶχεν οἰκογενὲς μειράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα. πρὸς τοῦτον ἐφώρα τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἁμαρτάνειν, ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶντος. οὕτω δ' αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν ὡς καὶ τάδε περὶ αὐτοῦ τολμῆσαι εἰπεῖν 1. τοῦ om. Urb. διὰ τὸ πεφωρᾶσθαι τὸν Κηφισοφῶντα ib. τάλαντον] τάλαντα Vind. Urb. (κισιφῶντα a m. pr., κιφησοφῶντα a 2. αὐτοῦ om. Havn. m. sec.), οἰκογενῆ ὄντα συνελθεῖν τῇ ib. πέμψαντα] ἐκπέμψαντα Havn. οἰκείᾳ γυναικί· αἳ τὰ σκώμματα μὴ ib. τὸ ψαλτήριον om. Vind. spatio φέρουσαι ἀνελεῖν αὐτὸν ἔγνωσαν. ἔπειτα relicto. ἐφείσαντο αὐτοῦ πρῶτα μὲν διὰ τὰς ib. τὴν δέλτον] Similem de Aeschyli Μούσας, ἔπειτα δὲ διὰ τὸ συνθέσθαι pugillaribus (πυξίῳ) narrationem (sic Kirchhoffius pro σὸν θέσθαι) apud Lucian. Adv. indoctum μηκέτι αὐταῖς πεφωρᾶσθαι κακῶς ἐροῦντα. c. 15. comparavit Westermannus: ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις φασὶ περιττὸν de quo v. Meinek. Hist. com. καὶ φορτικὸν (codex φορτίον) εἶναι, ἐν p. 362. τοῖς προλόγοις ὀχληρὸν, ῥητορικώτατον 3. ἰδόντα] ἰδὼν Havn. τῇ κατασκευῇ καὶ ποικίλον τῇ φράσει ib. τοὺς om. Havn. Urb. καὶ ἱκανὸν ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα. ib. Μουσῶν] τῶν Μουσῶν Westerm. Cum postremis ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις — 4. ἐπιγράψαντα] ἐπιγράψαι Vind. εἰρημένα comparanda quae ex codice ib. Εὐριπίδου] καὶ Εὐριπίδου Kirchh. Vaticano 1345. infra posuimus ib. διὸ—στόμα om. Urb. sub III. 5. φησι] φασι Havn. 8.—p. 10, 4. Eadem fere, aliis 6. ἐφθονεῖτο] φθονεῖται Vind. interpositis, supra p. 6, 9.—7, 14. ib. ἀπαιδευτοτέρου] ἀπαιδεύτου Vind. 10. Κηφισοφῶντα] κισσιφῶντα Vat. 7. δυσῶδες ἔχειν] δυσωδεῖν Vind. et infra κισσιφῶντος. κτησιφῶντα hic ib. εὐφήμει] ἡ φήμη Vind. et infra κτησιφῶντος Vind. 8. Σειρήνων γλυκύτερον] σειρῆνος γλυκὺ ib. τοῦτον] τούτῳ Havn. Vind. ib. ἐφώρασε] ἐφώρα Vind. Havn. ib. στόμα] Sequuntur in Urb. ib. ἰδίαν om. Havn. ἐτελεύτησε—κυνὸς δίκη (quae supra 12. αὐτῷ] αὐτὸς Havn. leguntur p. 5, 10. — 6, 9. post 13. Φιλήμων] καὶ φιλήμων Havn. quae sic pergit, ἐν τοῖς ποιήμασι δὲ ib. καὶ—εἰπεῖν] τολμήσαντα αὐτὸν αὐτοῦ ὡς εἴρηται, τὰς γυναῖκας ἔσκωπτε τοῦτο Havn., omissis reliquis εἰ ταῖς εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες ὥς φασίν τινες, ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην. οὕτως ἡγοῦντο πολλοῦ τινος ἄξιον.

3.1 Εὐριπίδης Μνησαρχίδου Ἀθηναῖος.

3.2 Τοῦτον οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ ὡς λαχανοπώλιδος κωμῳδοῦσι. γενέσθαι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτόν φασι ζωγράφον, σχολάσαντα δὲ Ἀρχελάῳ τῷ φυσικῷ καὶ Ἀναξαγόρᾳ ἐπὶ τραγῳδίαν ὁρμῆσαι. ὅθεν καὶ πλέον τι φρονήσας εἰκότως περιίστατο τῶν πολλῶν οὐδεμίαν φιλοτιμίαν περὶ τὰ θέατρα ποιούμενος. διὸ τοσοῦτον αὐτὸν ἔβλαπτε τοῦτο ὅσον ὠφέλει τὸν Σοφοκλέα. ἐπέκειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντα εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα, κἀνταῦθα ὀψιαίτερον ἀναλύων ὑπὸ βασιλικῶν ἐφθάρη κυνῶν. ἤρξατο δὲ διδάσκειν κατὰ τὴν πα ὀλυμπιάδα ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου. πλάσματι δὲ μέσῳ χρησάμενος περιγέγονε τῇ ἑρμηνείᾳ ἄκρως εἰς ἀμφότερον χρώμενος ταῖς ἐπιχειρήσεσι. καὶ τοῖς μέλεσίν ἐστιν ἀμίμητος παραγκωνιζόμενος τοὺς μελοποιοὺς σχεδὸν πάντας, ἐν δὲ τοῖς ἀμοιβαίοις περισσὸς καὶ — ἄξιον. In Vat. est ὡς τολμῆσαι Vat. quasi ἐκωμῴδουν vel, quod περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον εἰπεῖν, in Vind. ὡς Nauckius conjecit, ἐκκωμῳδοῦσι

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

scribere καὶ τάδε περὶ αὐτοῦ τολμῆσαι εἰπεῖν, ut voluerit librarius. est ap. Thomam M. 9. τῷ addidit Kirchh. 1. ἀληθείαισιν] ἀληθείησιν Vat. ib. τραγῳδίαν Kirchh. τραγωδίας 4. οὕτως — ἄξιον] Haec omissa Vat. supra post p. 7, 14. in Vat. Par. et 11. τοσοῦτον Nauckius. τοῦτον Havn.: habent Vind. et Thomas Vat. M. 13. φθόνῳ Kirchh. φόνω Vat. 6. Εὐριπίδης—] Hoc excerptum ex ib. πάντα] πάντας Kirchh. cod. Vat. 1345. chartaceo, qui olim 14. Μακεδονίαν Kirchh. μακεδόνα Fulvii Ursini fuit, primum edidit Vat. Kirchhoffius. Legitur autem in 16. μέσῳ—τῇ ἑρμηνείᾳ Meinekius. codice supra p. 5. 6. inter ἔχει et μέσον—τῆς ἑρμηνείας Vat. φασί loco alieno illatum. 19. ἐν δὲ τοῖς ἀμοιβαίοις—εἰρημένα] ib. Μνησαρχίδου Kirchh. μνησαρχίδης Eadem fere leguntur in alio alius Vat. codicis excerpto quod attulimus ad 8. κωμῳδοῦσι Kirchh. ἐκωμωδοῦσι p. 9, 8. φορτικὸς, καὶ ἐν τοῖς προλόγοις δὲ ὀχληρὸς, ῥητορικώτατος δὲ τῇ κατασκευῇ καὶ ποικίλος τῇ φράσει καὶ ἱκανὸς ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα. τὰ πάντα δ’ ἦν αὐτῷ δράματα ϟή. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ξζ́, καὶ γ́ πρὸς τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα, σατυρικὰ δὲ ή. ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὸ ά. νίκας δὲ ἔσχε έ.

4.1 Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ βίου τοῦ Εὐριπίδου.

4.2 Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ πατρὶς μὲν Ἀθῆναι, πατέρες δὲ Μνήσαρχος κάπηλος καὶ Κλειτὼ λαχανόπωλις. γεννηθεὶς δὲ ἐν Σαλαμῖνι τῇ πρὸ τῆς Ἀττικῆς νήσῳ ἐπὶ Καλλιάδου ἄρχοντος κατὰ τὴν οέ ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ τὸ τοῦ Ξέρξου ναυτικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἤσκησε παγκράτιον καὶ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτῷ χρησμὸν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας ὁ παῖς αὐτῷ νικήσει. ὃ δὴ καὶ εἰς ἔργον προύβη· ἐνίκησε γὰρ ταῦτα Ἀθήνησιν. ἔπειτα εἰς λόγους ὡρμηκὼς ἐφοίτησε παρὰ Ἀναξαγόρᾳ καὶ Προδίκῳ καί τισιν ἄλλοις. ἀγχίνους δὲ ὢν, εἴπερ τις, καὶ τῷ πονεῖν ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς εἰς τραγῳδίαν ἐτράπη καὶ ἔλαμψεν ἐπὶ ταύτῃ σεμνῶς· πολλὰ γὰρ 4. τούτοις Kirchh. τούτους Vat. ἀθηναῖος B. 5. ἀντιλέγεται Kirchh. ἀντιλέγει 10. Καλλιάδου] καλλίου B. Ald. Vat Correxi cum Meursio, etsi non ib. έ Kirchh. ῑε Vat. librarii esse error videtur, sed ipsius 7. Θωμᾶ] Hanc Vitam, quam Thomae, qui scripturam vitiosam Thomas Magister ex antiquiorum in codice suo invenerat, ut grammaticorum, quae supra proposuimus, est in Ambrosiano, de quo supra excerptis composuit su. dicebam ad p. 2, 1. isque additamentis exornavit, primum ib. οέ] πέμπτην καὶ ἑβδομηκοστὴν edidit Aldus. Ego codice B. Ald. Parisino 2713. (P.) usus sum, a 11. κατεναυμάχησαν] κατεναυμαχήσθησαν quo leviter tantum discrepat Monacensis (sic, B. (60. chartaceus seculi 12. αὐτῷ] Rectius αὐτοῦ supra sexti decimi, quem memoravi ubi p. 2, 4. ubi pronomen in duobus operae pretium erat. codicibus omissum. ib. Θωμᾶ— Εὐριπίδου] σύνοψις τοῦ 14. Ἀθήνησιν] ἀθήνησιν B. Ald. τε βίου τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς τοῦ δράματος hic et infra. (i. e. Hecubae) ὑποθέσεως B. fol. 16. ἀγχίνους] Vid. ad p. 2, 5. 3 b. et Ald. in quibus haec cum ib. ἑαυτὸν om. B. Hecubae ὑποθέσει sunt conjuncta. 17. σεμνῶς Ald. σεμνόν B. Mon. 8. πατρὶς μὲν Ἀθῆναι] γένος μὲν μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπαὀ Εὐριπίδου, ὀστέα δ’ ἴσχει γῆ Μακεδών· ᾗπερ δέξατο τέρμα βίου. πάτρη δ’ Ἑλλάδος Ἑλλὰς, Ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ Μούσας τέρψας ἐκ πολλῶν παὶ τὸν ἔπαινον ἔχει. φασὶ δὲ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς Εὐριπίδου τελευτῆς τοὺς μὲν Ἀθηναίους πάντας πενθῆσαι, Σοφοκλέα δὲ αὐτὸν μὲν καὶ φαιὸν ἐνδεδύσθαι χιτῶνα, τοὺς δὲ ὑποκριτὰς αὐτοῦ ἀστεφανώτους τῷ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς τὸν ἀγῶνα. οὕτω δ’ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν ὡς καὶ τάδε περὶ αὐτοῦ τολμῆσαι εἰπεῖν εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες ὥς φασίν τινες, ἀπηγξάμην ἂν, ὥστ’ ἰδεῖν Εὐριπίδην. οὕτως ἡγοῦντο πολλοῦ τινος ἄξιον.

5.1 Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου σύνοψις τοῦ βίου τοῦ Εὐριπίδου.

5.2 Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλειτοῦς, οἳ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετῴκησαν, εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν 1. μνῆμα] μνᾶμα Ald. eodem 11. φασίν] φασὶ B. errore quo in Anthol. codex Palatinus,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

12. ἰδεῖν] εἰδεῖν B. tinus. ut notavi ad p. 5, 1. 15. Μανουὴ—Εὐριπίδου] Haec inscriptio 2. Μακεδών] μακεδόνων B. pr., sad est in Ald., fortasse editoris correctum μακεδών, et Mon. arbitrio. Γένος Εὐριπίδου inscriptum ib. ἥπερ B. Mon. ἡ γὰρ Ald. ab manu seculi 15. exeuntis, quod corrector ex Anthol. Pal. ut videtur, in Guelf. fol. 1. intulisse videtur: v. ad p. 5, 4. σύνοψις τοῦ βίου τοῦ ποιητοῦ. αἱ δὲ τῶν ib. τέρμα] τέρμα B., sed deleto δραμάτων ὑποθέσεις εἴσθησαν (sic). αἱ τοῦ τέρμα γε Mon. φερόμεναι γὰρ ἦσαν ἀπαραποιήτως ἐν τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις in B. fol. 2 b. 3. πάτρη B. Mon. πατρὶς Ald. ut Neque in codicibus Venetis Marcianis in Anthol. ib. Ἑλλάδος supra versum additum 470. et 614. aliisque Moschopuli ab alia manu B. nomen praescriptum. Neque 4. πολλῶν] πολλῶν πάνυ B., sed eo opus erat, quum haec Vita deleto πάνυ, et Mon. tota ex Suida sit transcripta. ib. ἔχει] σὺν δίκη addit B., sed deletum. 17. Κλειτοῦς] κλητοῦς B. Habet etiam Mon. ἐτύγχανεν οὖσα, ὡς Φιλόχορος ἀποδείκνυσιν. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρὸς, ἐτέχθη δὲ καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας. γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος, εἶτα μαθητὴς Προδίκου ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. ἐπὶ τραγῳδίαν δὲ ἐτράπη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ τὸ εἶδος ἦν καὶ ἀμειδὴς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας, ὅθεν καὶ μισογύνης ἐδοξάσθη· ἔγημε δὲ ὅμως πρώτην μὲν Χοιρίλην, θυγατέρα Μνησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον καὶ Μνησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην. ἀπωσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθεὶς, μεταναστὰς ἀπ' Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγεν ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δὲ ἐξ ἐπιβουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνος καὶ Κρατεύα τοῦ Θετταλοῦ, ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ καὶ πεισάντων τὸν βασιλέως οἰκέτην, ὄνομα Λυσίμαχον, δέκα μνῶν ἀγορασθέντα, τοὺς βασιλικοὺς σῦς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας ἐπαφεῖναι τῷ Εὐριπίδῃ. ἕτεροι δὲ ἱστόρησαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν αὐτὸν διασπασθῆναι πορευόμενον ἀωρὶ πρὸς Κρατερὸν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάου (καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιούτους ἔρωτας), οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρεθουσίου. ἔτη δὲ βεβιωκέναι φασὶν αὐτὸν οέ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μέν τινας οέ, κατὰ δὲ ἄλλους ϟβ. σώζονται δὲ οζ´. 1. οὖσα om. Suidas. 15. καὶ πεισάντων] πεισάντων τε 3. γέγονε Guelf. et Suidas. ἐγένετο Suidas. B. Ald. 17. τῷ Εὐριπίδῃ] αὐτῷ Suidas. 7. κινδύνους om. Guelf. ib. ἕτεροι] οἱ Suidas. ib. τὸ εἶδος ἦν] ἦν τὸ ἦθος apud 19. καὶ γὰρ — Ἀρεθουσίου om. B. Suidam in cod. Paris. A.: nam et Guelf. ceteri libri τὸ ἦθος omittunt. 21. βεβιωκέναι] βιῶναι Suidas, 9. Χοιρίλην] Χοιρίνην ap. Suidam, omisso φασίν. nisi quod in cod. Bruxell. χοιρίλλην. 21. 23. οέ] ἑβδομήκοντα πέντε B. et 12. μεταναστὰς] ἀπάρας δ' Suidas. priore loco Guelf. ib. τὸν ex Suida addidi. 22. καὶ τὰ ὀστᾶ—οέ om. Suidae 13. διῆγεν—ἐξ] διῆγε τῆς — ὑπὸ codex Par. A. ib. Πέλλῃ] πέλη B. Suidas. 14. Ἀρριβαίου ex Suida. ἀριβαίου 23. ϟβ́] ἐννενήκοντα δύο B. B. Guelf. Ald. ib. σώζονται δὲ οζ´om. B. Guelf. ib. Κρατεύα] κρατέα Guelf. κραταίως et Suidae codex Leidensis. B. νίκας δὲ εἵλετο πέντε, τὰς μὲν τέσσαρας περιὼν, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτὴν, ἐπιδειξαμένου τὸ δρᾶμα τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δ' ὅλους ἐνιαυτοὺς κβ. τελευτᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ϟγ́ ὀλυμπιάδος.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org